

# Esperant (encara) la llei del teatre

El projecte de llei de les arts escèniques que la Generalitat Valenciana anuncia des de fa més de quatre anys encara reposa als despatxos de l'administració. Els terminis s'eternitzen i els professionals veuen com el text que s'ha presentat com la clau per a la consolidació definitiva del sector haurà d'afrontar ara un nou repte: el resultat de les properes eleccions autonòmiques.

**E**l període legislatiu a les Corts valencianes ha finalitzat. I les possibilitats que l'avantprojecte de llei de les arts escèniques entrara a discussió al Parlament –tal i com havia promès el Govern valencià– s'han tornat a esvaïr. Una vegada més, el projecte de llei que el PP ha predicat a tort i a dret com la solució definitiva als problemes del sector ha tornat a patir l'enèsim endarreriment i les promeses de consolidar el sector i d'incentivar la producció i la creació de muntatges a través d'una llei reguladora de les arts escèniques han quedat en l'oblit.

Ara per ara, l'avantprojecte, que va camí de batre el rècord d'endarreriments, es troba a mig camí entre la Conselleria d'Economia i Hisenda i el Consell Jurídic Consultiu, a l'espera que les dues institucions emeten els respectius informes preceptius. Uns informes que, en cas de posar molts entrebancs (i no seria la primera vegada), retardarien encara més el procés d'aprovació de la llei. Tot això, sense tenir en compte les properes eleccions autonòmiques que, encara que les tornara a guanyar el PP, podrien afectar els càrrecs polítics que fins ara han portat les negociacions amb el consell rector de Teatres de la Generalitat i amb els professionals del sector.

Així les coses, i davant de la manca d'una resposta oficial sobre els terminis previstos, el sector del teatre i la dansa viu una situació d'incertesa que considera perjudicial, tant per a la pròpia llei com per al futur del sector. "En realitat –assenyala Josep Policarpo, representant de l'AVETID (Associació Valenciana

d'Empreses de Teatre i Dansa) al consell rector de Teatres– sembla que el que volen és entretenir-nos portant l'avantprojecte d'ací cap allà. I al final, l'únic que queda clar de tot això és que la llei no s'ha discutit encara per manca de voluntat política, sense oblidar els 18 milions d'euros de dotació pressupostària que necessitaria per a començar a funcionar i que han posat els pèls de punta a la Conselleria d'Economia i Hisenda". "Totes aquestes peripècies –afegeix Pep Ricart, representant de l'AAPV (Actors i Actrius Professionals Valencians) en les negociacions– demostren que en el fons no hi ha fe en el desenvolupament de la llei ni en la creació de l'Institut de les Arts Escèniques i del Teatre Nacional Valencià".

De fet, aquests dos organismes –l'Institut de les Arts Escèniques i el Teatre Nacional Valencià–, juntament amb el ja existent Centre Coreogràfic, són les peces fonamentals d'un avantprojecte de llei que, tot i ser extremadament genèric en molts apartats, es preveu que –almenys així ho expressen els professionals i empresaris– siga el primer pas per reorganitzar i reconduir el sector.

Assolir un consens en aquest sentit, però, no ha estat fàcil. I de fet, tot i que el document final inclou algunes de les esmenes que els professionals van presentar al primer esborrany elaborat per la Conselleria de Cultura, el resultat és una llei que el sector considera "massa generalista i poc concreta". "Aspectes com la renovació de l'estructura de Teatres de la Generalitat, l'impuls del Circuit Teatral Valencià, el compromís de



El Teatre Rialto podria ser la seu del Teatre Nacional Valencià, tot i que el sector proposa, a la llarga, construir una nova seu. De moment, però, el TNV és encara un projecte per definir. La proposta de la Conselleria de Cultura per a aquest nou organisme es basa més a dibuixar un panorama absolutament idil·lic dels grans èxits del govern del PP en matèria cultural que a exposar-ne els objectius.

fer un teatre de repertori sense oblidar els nous dramaturgs valencians, la potenciació del creixement artístic del teatre valencià i la promoció dels seus professionals han quedat incorporats a la llei, és cert, però no amb la claredat que ens hauria agradat –puntualitza Ricart–. De fet, temes com la producció de muntatges en valencià resulten enormement ambigus en el text.”

**El teatre de la discòrdia.** Precisament aquesta ambigüitat és el que ha propiciat un debat més a fons sobre un dels pilars d'aquesta futura llei, el Teatre Nacional Valencià. “Del projecte de creació del TNV –recorda Ricart– només se'n parlava molt superficialment. Per això vam demanar a l'administració que elaborara un document específic que en definira millor els objectius”. El resultat va ser un document, presentat per la Conselleria de Cultura a finals de l'any passat, que amb prou feines dibuixava una estructura organitzativa i que es limitava a exposar algunes idees de caràcter teòric, sense tenir en compte la fixació de terminis orientatius, el model de finançament o la futura seu del TNV.

Prestigiosa editorial valenciana  
necessita incorporar un/una

## responsable de comptabilitat

- Retribució segons experiència i els valors aportats
- Serà el responsable de confeccionar i controlar la informació comptable de l'empresa
- El perfil idoni respon a un/una titulat/titulada en ciències empresarials, FP o mòdul professional
- Edat: 24-35 anys
- Experiència mínima: 2 anys
- Tel. 963 535 100 (aporteu currículum)



Maqueta del nou teatre de Sagunt que la Generalitat projecta al Port de Sagunt, a poc més de dos quilòmetres del teatre romà. El teatre tindrà un pressupost de 4 milions d'euros.

Segons afirma Josep Policarpo, d'AVETID: "En lloc de fer una anàlisi dels últims anys del teatre, de revisar l'experiència del Centre Dramàtic de la Generalitat (que va funcionar durant quasi deu anys i ara sembla que ningú no se'n recorda) i de plantejar un projecte de futur, ens van presentar un document superficial, poc rigorós i absolutament incomplet. Com a exemple d'aquesta manca de rigor -afegeix-, el text dedicava una bona part a reconèixer el paper dinamitzador cultural de l'administració valenciana en els darrers anys de govern del PP".

Així, en comptes d'assumir un compromís per revitalitzar el teatre, per recuperar el públic perdut en els darrers anys i per donar suport a la dramaturgia valenciana contemporània, el document dibuixava un panorama absolutament idíl·lic dels grans èxits del Govern del PP en matèria cultural, incloent-hi fins i tot les inauguracions del Palau de les Arts d'Altea o de la Casa de Cultura de Benifaió. I, és clar aprofitava per fer una dura crítica de la gestió socialista en la seua època al capdavant de la Generalitat qualificant els responsables de l'àrea cultura de "comissaris polítics". "La impressió que ens queda de tot això -resumeix Policarpo- és que els polítics no han sabut calibrar el grau de maduresa que ha assolit el sector. I després de més

de vint en la professió, realment sap greu que encara ens vinguen amb aquests arguments."

Les queixes reiterades dels representants del sector al consell rector de Teatres de la Generalitat davant d'aquest document van fer que la Conselleria tornara a presentar recentment un altre document. El rebuig dels representants del teatre i la dansa a aquest segon document, -"un refregit de l'anterior" en paraules dels professionals del sector- ha propiciat un nou període d'esmenes que s'acabarà d'ací a un mes aproximadament, en ple període postelectoral.

En definitiva, els retards acumulats entre negociacions, desacords i modificacions han fet que, després de dos anys de l'aprovació de l'avantprojecte al consell rector de Teatres, l'esborrany encara no haja entrat a discussió a les Corts.

**El Govern valencià  
prefereix invertir  
en la Ciutat del  
Teatre de Sagunt,  
més rendible  
electoralment**

D'una banda l'administració valenciana intenta donar llargues presumint d'haver elaborat la llei més consensuada de totes les que ha aprovat, i de l'altra, els representants del teatre i la dansa reclamen l'acceleració del procés per tal de començar a establir les bases d'un nou marc legal -i per tant, vinculant- per al desenvolupament de la professió.

**Un altre teatre més.** Així, mentre la discussió de la llei s'eternitza, el Govern valencià va darrere d'un altre teatre. O millor dit, de la Ciutat del Teatre, aliena, això sí, a qualsevol consens amb la professió. Aquest projecte, però, no té cap relació amb la futura llei de les arts escèniques. De fet, la fundació que el gestiona, presidida per l'actriu grega Irene Papas, depèn directament de la Conselleria de Presidència. I els seus pressupostos -gens menyspreables- també. De moment, la Fundació de les Arts Escèniques s'ha dedicat a produir muntatges teatrals i a publicitar una oferta més relacionada amb l'oci que amb la cultura, tot i que inclourà un Centre d'Alt Perfeccionament Musical que dirigirà Miroslav Rostropovitx.

L'última aposta d'aquesta Ciutat, que s'instal·larà a Sagunt, és la construcció -per a desconcert de molts- d'un nou teatre a l'aire lliure -de forma circular, amb capacitat per a 2.500 persones i amb un pressupost de quatre milions d'euros- molt a prop del teatre romà de Sagunt. El que ningú no sap, després de la sentència del TSJ que obliga a enderrocar les obres del teatre romà (vegeu pàg. 12), és quin serà el futur, tant del teatre romà com de l'Alfa-Helix, el nou teatre. L'únic que sembla tenir les coses clares és Francesc Camps, candidat del PP a la presidència de la Generalitat. Si més no, Camps, aliè als retards de la llei del teatre i a la polèmica per la demolició del teatre romà de Sagunt, promet dia sí dia també festivals de teatre i dansa, màsters en arts escèniques i consorcis teatrals. No debades, la seua il·lusió, diu, seria que en cas d'accedir a la presidència de la Generalitat el seu mandat es recordara per "una aposta total pel món de les arts escèniques". Curiós.

Rosanna Melià